

Mál nr. 292/2015
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar K.

Maður slasast við viðgerð á lyftu þ. 12.3.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 31.7.2015 ásamt fylgiskjölum 1-8
2. Bréf V dags. 6.8.2015.

Málsatvik.

M vann við viðgerð á lyftu sem starfsmaður K í Hafnarfirði og var að koma úr vélarrými lyftunnar og þurfti að skríða eftir lágum göngum að handriðslausum stiga. Þegar M rétti úr sér rak hann bakið upp undir og missti við það jafnvægið og féll af stiganum og slasaðist. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu K hjá M og byggir á meginreglu 13. gr. laga nr. 46/1980 lög um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðu. M telur að um vinnustað hafi verið að ræða sbr. ákvæði 41. gr. laganna. Þá byggir M á 17. gr. laganna sbr. 22. gr. reglugerðar nr. 920/2006. V segir að K hafi engan umráðarétt yfir fasteigninni þar sem M var að vinna og gat því ekki hlutast til um breytingar á eigninni. Þá hafnar V að um sameiginlegan rekstur fasteignareiganda og K hafi verið að ræða og 17. gr. laga nr. 46/1980 taki ekki til að öll aðkeypt þjónusta fyrirtækis teljist til sameiginlegs rekstrar þess með þjónustuveitanda á vinnustað. V telur því að tjón M verði ekki rakið til saknæmrar eða ólögmatrar háttsemi K eða annarra aðila sem hann ber skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Starf M var fólgið í því að gera við lyftur á vegum K í húsum þar sem lyfturnar eru staðsettar. M var að vinna við lyftu á vegum K í Hafnarfirði í umrætt sinn og lýsir stiganum þar sem hann féll og göngum frá lyftunni sem ófullnægjandi sbr. lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Skyldur vinnuveitanda samkvæmt VI. kafla laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum lúta meðal annars að því að tryggja að vinnustaður sé öruggur og aðstæður góðar. K hafði engan umráðarétt yfir húsnæði því sem M var að vinna í þegar hann slasaðist og bar því ekki ábyrgð á aðstæðum eða að gerðar yrðu úrbætur. Þá verður ekki á það fallist að túlka beri ákvæði 17. gr. laga nr. 46/1980 með þeim hætti að um sameiginlegan rekstur fasteignareiganda og þjónustuaðila sé að ræða þegar um veitta þjónustu eru að ræða. Tjón M verður ekki rakið til þátta sem K ber ábyrgð á eða átti kost að gera breytingar á. Tjón M verður því ekki rakið til saknæmrar eða ólögmatrar háttsemi sem K ber ábyrgð á. Af þeirri ástæðu á M ekki rétt á bótum úr frjálstri ábyrgðartryggingu K hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálstri ábyrgðartryggingu K hjá V.

Reykjavík 25.8.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.